

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.VI.38.199/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1

(cím1.)

A felperes képviselője: Dr. Csáki-Szántó János ügyvéd

(cím2.)

Az alperes: Magyar Könyvvizsgálói Kamara

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Makai Dániel kamarai jogtanácsos

A per tárgya: köztestületi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 28. napján kelt 102.K.703.357/2021/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Felperes 2017. augusztus 1. napjától 2020. augusztus 1. napjáig határozott idejű megbízási szerződés alapján a K ... (a továbbiakban: K Zrt.) cégjegyzékbe bejegyzett könyvvizsgálója volt.

[2] P K Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) a Budapest Környéki Törvényszék 3.Apk.1/2019/13. számú végzése alapján 2019. július 12.-től adósságrendezési eljárás alatt állt, a bíróság pénzügyi gondnoknak a K Zrt.-t jelölte ki, mely társaság a pénzügyi gondnoki feladatok ellátására felperest delegálta.

[3] Az Önkormányzat polgármestere panaszbeadványt terjesztett elő felperessel szemben a Magyar Könyvvizsgálói Kamaránál arra hivatkozással, hogy a felperes két megbízása a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 62. §-a alapján összeférhetetlen. A bejelentő szerint a felperes pénzügyi-gondnoki tevékenysége során tanúsított viselkedése etikátlan, hatáskörén túllépő.

[4] A Magyar Könyvvizsgálói Kamara Fegyelmi Bizottsága (a továbbiakban: Fegyelmi Bizottság) 2020. október 8. napján kelt FBH-274/2020. számú határozatával a felperest fegyelmi büntetésként 500.000 Ft pénzbírsággal sújtotta megállapítva, hogy a felperes

megsértette a Kkt. 61-65. §-aiban meghatározott függetlenségre vonatkozó előírásokat és az Etikai Szabályzat összeférhetlenségre vonatkozó rendelkezéseit.

[5] A felperes fellebbezése alapján az alperes 2021. január 22. napján kelt 8/2021.(01.22.) számú határozatával az első fokon eljáró Fegyelmi Bizottság határozatát helybenhagyta.

[6] Indokolásában rögzítette, hogy a cégnyilvántartás adataiból megállapíthatóan felperes a könyvvizsgálat elvégzéséért személyesen felelős könyvvizsgálóként 2000. március 24. és 2020. augusztus 1. között a K Zrt. állandó könyvvizsgálatát látta el. A K Zrt., mint a felszámoló 2007. évi megújított névjegyzékében bejegyzett felszámoló cég a szakirányú szakképzettséggel rendelkezők között könyvvizsgálóként a felperest jelölte meg. Emellett a felperes költségvetési minősítésű könyvvizsgálóként működött közre a K Zrt. pénzügyi-gondoki tevékenységében. Az alperes álláspontja szerint a felperesnek függetlenséget veszélyeztető körülményként kellett volna értékelnie, hogy a K Zrt. részére végzett jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység mellett, azzal párhuzamosan a K Zrt. felszámoló, illetve pénzügyi-gondnoki tevékenysége körében könyvvizsgáló szakemberként foglalkoztatta. Ez utóbbi foglalkoztatási (megbízási) jogviszony olyan munkavégzésre irányuló egyéb kapcsolat, amelyek a Kkt. 62. § (1) bekezdése, illetve az Etikai Szabályzat 47. pontja alapján veszélyeztethetik a kamarai tag függetlenségét, csorbíthatják objektivitását, melyen nem változtat annak ténye, hogy e tevékenység tekintetében az illetékes bíróság felügyeletet gyakorol, és az sem, hogy felperes a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvényben a pénzügyi gondnokok, a közreműködők vonatkozásában támasztott összeférhetlenségi követelményeknek eleget tett-e vagy sem. Utalt a Kkt. 63. § (1) bekezdés d) pontjára, továbbá arra, hogy a Kkt. 62. § (3) bekezdésének alkalmazásában a felperes függetlenségét veszélyeztetheti, ha a könyvvizsgálóra a megbízó bármilyen módon nyomást gyakorol. A felperes ehhez képest a törvényi előírások ellenére nem kísért folyamatosan figyelemmel az önellenőrzés, érdekeltég, érdekképviselés, bizalmi viszony vagy megfélemlítés veszélyét, nem észlelte a veszélyeket és nem tett intézkedéseket a veszély elhárítására vagy elfogadható szintre csökkentésére, így azokat a könyvvizsgálói dokumentációban sem dokumentálta.

[7] Az alperes a Fegyelmi Bizottsággal egyetértve maga is arra a következtetésre jutott, hogy a megbízás elfogadása és végrehajtása során a függetlenségre és összeférhetlenségre vonatkozó előírások – az Etikai Szabályzat 43. pontja szerinti tudati függetlenségre, a függetlenség látszatára és a fenyegetés csökkentésére tett intézkedések hiányára is tekintettel – nem teljesültek. A felperes kifogásolt tevékenysége szakmai szolgáltatásokhoz nem kapcsolódó egyéb tevékenységnek tekintendő, amely a Kkt. 53. § (1) és (3) bekezdései értelmében összeegyeztethetetlen a könyvvizsgálói feladatkörrel, ha csorbítja vagy csorbíthatja a könyvvizsgáló függetlenségét, objektivitását, ha annak hatására a könyvvizsgáló nem képes a könyvvizsgálói tevékenységet megfelelően ellátni.

[8] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak megsemmisítését. Elismerte, hogy esetileg egy időben két, egymástól elkülönült feladatot tartalmazó szakmai szolgáltatást nyújtott a K Zrt. számára, azonban a pénzügyi-gondnoki megbízás a K Zrt. gazdasági, pénzügyi, jövedelmi viszonyaival nem állt összefüggésben, mivel az ezeket érintő döntések meghozatalában nem vett részt, azokat semmilyen formában nem befolyásolta. Pénzügyi-gondnoki munkáját a bíróság ítéli meg és a díjazását is, a pénzügyi-gondnoki

tevékenységet nem a K Zrt., mint jogi személy, hanem magánszemélyként ő valósította meg. Hivatkozott a Kkt. 18. §-ára, az Etikai Szabályzat 46. pontjára, a Kkt. 63. § (1) bekezdés *a)* pontjára. Álláspontja szerint a két elkülönülő szakmai szolgáltatás egy időben, ugyanazon megbízó javára nyújtása a vonatkozó jogszabályi és kamarai etikai rendelkezések szerint a függetlenséget nem veszélyezteti, ezért azok nem is összeférhetetlenek. Az ezzel ellentétes határozati megállapítás a jogszabály tartalmával ellentétben áll.

Az elsőfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[10] Indokolása szerint a kamara fegyelmi szervei az állandó könyvvizsgálóra vonatkozó összeférhetlenségi és függetlenségi szabályok betartását a felperes gondoki tevékenységének a K Zrt.-nél végzett könyvvizsgálói feladatára kihatással vizsgálták. Megállapította, hogy a felek a szerződésből származó bevétel megosztásában állapodtak meg, abból kölcsönös gazdasági előnyük származott, emellett pénzügyi gondnokként a felperes a megbízó egyetlen szakértelemmel rendelkező megbízottja volt, nélküle a megbízó nem vállalhatott volna pénzügyi-gondnoki tevékenységet, így alaptalan az a hivatkozása, hogy a megbízó számára közömbös volt a pénzügyi-gondnoki tevékenység ellátása. Rögzítette, hogy a felperes és a megbízója közötti kapcsolat alkalmas a Kkt. 63. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti nyomásgyakorlásra is, amely ugyancsak veszélyezteti a függetlenséget. Megállapíthatónak találta a függetlenség látszatának sérelmét is, mert a felperes pénzügyi-gondoki tevékenységre kötött megbízása csorbíthatja objektivitását, függetlenségét, amely ezáltal összeegyeztethetetlen a szakmai tevékenység ellátásával, amit az alperes a Kkt. 53. § (1) bekezdése alapján helytállóan állapított meg.

[11] A felperes bizonyítási indítványának a megbízó vezérigazgatójának, a főkönyvelőnek és az önkormányzat korábbi jegyzőjének tanúkénti kihallgatását nem foganatosította, mivel megítélése szerint meghallgatásukról az ügyben értékelendő információ nem várható. A könyvvizsgálati tevékenység és a pénzügyi-gondnoki tevékenység közötti összefüggés, illetve e körben a függetlenség látszatának veszélyeztetése csak a megbízások tényéből is megállapítható volt, a pénzügyi-gondnoki tevékenység ellátása pedig nem tartozott a vizsgálat körébe.

[12] Az elsőfokú bíróság nem vonta kétségbe a felperes tudati függetlenségét, azt nem vizsgálta, hogy a felperes egyébként a megbízójának a könyvvizsgálatot ténylegesen objektíven és részrehajlás nélkül képes volt-e elvégezni. Jogszerűen állapította meg az alperes, hogy a felperes nem tett intézkedéseket a függetlenségét ért veszély elhárítása, elfogadható szintre csökkentése érdekében, amit nem is vitatott. A könyvvizsgálói függetlenség és objektivitás látszata veszélyeztetésének elhárításához szükséges intézkedések elmulasztása miatt az alperes a Kkt. 174. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti fegyelmi vétséget jogszerűen állapította meg.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A felperes felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint sérült a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (2) bekezdése, 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 233. § (1) bekezdése, valamint a Kp. 78. § (2) bekezdése. Az eljáró bíróság döntését feltételezésekre nem, csak az eljárásban feltárt tényekre, körülményekre és bizonyítékokra alapíthatja. A bizonyítási indítványok mellőzése sérti a tisztességes eljárás elvét. A bizonyítás elmaradása nyomán a bírói következtetések okszerűtlenek, az ügyben feltárt tények eltérő eljárási következtetéseket tesznek szükségessé. A K Zrt.-vel kötött együttműködés részletes tartalmáról a vezérigazgató tudott volna adatot szolgáltatni. A bizonyítás önkényes mellőzéséből adódó tényellenes bírói következtetésekre tekintettel a bírósági eljárás nem került tisztességesen lefolytatásra, a valóság nem került feltárássra, megalapozatlan, téves következtetéseket tartalmazó döntés született a bizonyítási eljárás szabályainak megsértése okán. A felülvizsgálati kérelem befogadása körében hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *ad)* alpontjára.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása az alábbiak szerint nem indokolt.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése értelmében felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különösen súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont *ad)* alpontja szerinti kivétellel – indokolni nem kell.

[17] A Kúria a felperes által megjelölt befogadási okkal összefüggésben hangsúlyozza, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alponthoz igazodó befogadási ok alapján olyan, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés megállapítása szükséges, mely alapján a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés azonosítható. Felperes a bizonyítási indítványa teljesítésének elmaradására, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére hivatkozott.

[18] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetben állított jogsértést érdemben megvizsgálta, részletesen megindokolta, hogy az előadottakat miért nem értékelte igazoltnak. Részletesen utalt arra, hogy miért nem adott helyt a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványnak. A Pp. 263. § (1) bekezdése rögzíti a tényállás szabad megállapításának elvét, mely szerint a bíróság alakszerű bizonyítási szabályokhoz, meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, azonban a Pp. 346. § (5) bekezdésében rögzítettek szerint a bíróságnak az ítélet jogi indokolásában számot kell adni, hogy milyen körülmények, bizonyítékok alapján hozta meg döntését, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítélete ezen jogszabályi követelményeknek megfelelt, a felperes állításával ellentétben alapvető eljárási jogának sérelme, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegés nem volt megállapítható, mindezek a befogadás megtagadását eredményezték.

[19] A Kúria egyebekben megvizsgálta a Kp. rendelkezései szerinti további – felperes által meg nem jelölt – befogadási okokat is, mely alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadottak a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének szükségességét nem vetették fel, a jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége szintén nem merült fel a fegyelmi eljárásban a hozott döntéssel összefüggésben.

[20] Úgyszintén nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásnak szükségessége, illetőleg a felperes sem hivatkozott a Kúria határozatától jogkérdésben való eltérésre, ezért ezt – a Kp. 117. § (4) bekezdés második mondatára figyelemmel – a Kúriának érdemben nem is kellett vizsgálnia.

[21] Mindezek folytán a Kúria azt állapította meg, hogy jelen ügyben a befogadási kérelem feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[22] *A felperes nem igazolta a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt, a felülvizsgálati kérelem befogadása törvényi feltételeinek fennállását.*

Záró rész

[23] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § *b)* pontja zárja ki.

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. január 20.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró
bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

...